

er, at 2 stemte for, 1 imod; thi man kan ikke ved en Afstemning snalke om, hvorledes man vil det og det; man rejser sig eller bliver siddende, eller man stemmer Ja eller Nei. Det er Afstemningen, det kjende vi dog lidt til ogsaa her, hvorledes den Ting foregaar. At 2 af 3 er Flertal, og at der derfor her foreligger en formel positiv Byraadsbeslutning, havde jeg troet, at Alle vidste undtagen den høitærede kommunale Minister, der i denne Henseende ikke turde være rigtig underrettet. Enhver af os kjender, at der i Udvalgets Betænkning er anført den samme Betragtning, at alle Beslutninger tages med Stemmeflerhed af Byraadet, at 2 mod 1 er Stemmeflerhed og er Byraadet, fordi de Andre ikke have stemt, og den høitærede Minister kan, som gammel kommunal Tillidsmand ogsaa udenfor Ministeriet, ikke være uvidende om, at mange Gange ere vigtige Beslutninger tagne med et lignende Antal Stemmer, og at de ere lovlig, fuldstændig lovlig vedtagne. Altsaa, her er en Beslutning af Byraadet, hvor Ingen har erklæret sig mod Andragendet, undtagen den vedkommende Politimester, hvis Attest Ministeren nu har fundet behøves, hvis Noget skal have Indfødsret. Her er en positiv Vedtagelse af Byraadet med 2 Stemmer mod 1, og denne ene er Politimesteren, som har havt Andragendet liggende i $2\frac{1}{2}$ eller $2\frac{1}{4}$ Maaned uden at expedere det. Jeg har navnlig overfor den ærede Ministers Fortolkning af Loven villet hævde, at det er en absolut Nødvendighed, at faae det rettet, saa at ikke Indholdet af en Forhandlingsprotokol om, at En eller Anden kan have sagt det eller det før Afstemningen, skal komme i Betragtning, naar der er Tale om, hvad der ved en Beslutning er fastslaaet, og hvorvidt denne Beslutning indeholder en positiv anbefaling. Hvad der isvrigt er sjaakket ud eller ind, vedkommer i og for sig ikke Sagen. Nu har jeg nok set, at man her har taget et enkelt Medlem af Byraadet til Indtægt, som ikke dengang var tilstede. Jeg skal tillade mig at sige, at jeg tager ikke den Mand til Indtægt (Afbrydelse). Nei, det er kun en bestemt Mand, jeg tænker paa, som jeg ikke i mindste Maade kan tage til Indtægt eller tror, at Andre, hvilke Ansøkkere de end nære, ville tage til Indtægt. Denne Mand har nemlig, efter hvad der skriftlig foreligger for Udvalget, underskrevet en positiv anbefaling for Vedkommende, men har derefter i Byraadet, uden at stemme imod Manden, sammen med Politimesteren erklæret Noget om, hvorledes han er kommen til at underskrive. En saadan Stilling af en Mand tror jeg nok burde fritage os for at tage noget som helst

Hensyn til, hvad han har sagt eller gjort. Spørgsmaalet er altsaa klart. Alle Dplysninger, som indeholdes i Cirkulæret, om det saa skulde være Byraadets positive anbefaling, have, som det er opløst, været tilstede i Ministeriet 12 Dage inden den 1ste September. Skulde nu Ministeriet have ønsket yderligere Dplysning og navnlig ønsket at spørge Byraadet om, hvorfor dets Afstemning faldt saa thndt ud, som man kan sige, vilde der have været god Tid for Ministeriet til at gjøre det, hvis Borgmesteren havde gjort, hvad jeg mener var hans Pligt i dette Tilfælde, nemlig itide at fremme dette personlige Andragende og derved give Ministeriet Tid til at indhente nye Dplysninger. Da havde Sagen maaske været klar, og Vilja havde staaet paa Ministerens Forslag. Nu er han ikke kommen der, fordi Ministeren mente at maatte have yderligere Dplysninger, og derfor skulde vi straffe den paagjældende Mand, først med at løbe Spidsrod, som han har gjort, gennem Forhandlingerne her, og derefter med ikke at faae Indfødsret! Og det fordi Politimesteren ikke har givet Tid eller Leilighed til at søge nye Dplysninger. Det ligger tydeligt og klart for, at alle disse Forhandlinger kunde have været undgaaede og formentlig vilde have været det, naar Ministeriet havde havt fornøden Tid til at indhente de Dplysninger, som Udvalget nu har, og hvorpaa det bygger sit Forslag. Det er vedkommende Embedsmands Stilling til Sagen, som har forstyrret den Paagjældendes Optagelse paa Ministerens Forslag. Men skulde det nu ogsaa forhindre os fra at oprette, hvad han har forsvømt? Nei, mine Herrer, det gaar ikke an at give vore Embedsmænd Myndighed til saaledes at forhindre, hvad der er lovlig Orden i Landet, og hvad Borgerne have rimeligt Krav paa. Det er derfor, jeg siger: Det er for mig Hovedpunktet her, at man faar at vide, at vi her ville paatale, naar Autoriteterne omkring i Landet overfor Sager af den Natur ved deres Maade eller Mangel paa Maade at fremme dem paa forhindre en ordentlig Redegjørelse for Ministeriet itide og

Rettelse.

Sp. 2079, L. 4 f. o.: „Kongs Mølle“, læs: „Rouff Mølle“.